

Sor Juana Inés de la Cruz, Nadje do
zlaté tkaničky, Praha, Vysokrad, 1988.

Koledy

Přebárti: Ivan Slavík, Josef Fibelský

Z koled zpívaných v posvátném katedrálním chrámu v Městě Andělů Pueblo o Narození Našeho Pána Ježíše Krista roku 1680,
kdy byly také vytiskeny

KOLEDA II

*Šel jednou do Betléma
v noci a za zimy
Poutník a přitom zpíval,
jak zvyk je s putujícimi.*

*Kráčel a Boba bledal,
jenž vložen do jeslí,
a že ho najde v mrazu,
cestou mu donesli.*

*A když šel přes údolí,
jež potok rozdělí,
zbloudil, a když byl ztracen,
tu dudy zazněly.*

*Odešel za tím blasem
kozího nástroje,
když našel, ptal se,
pln něhy, pokoje:*

REFRÉN

- 1/ *Mluv, pastýři, jsem tak smělý,
jde se tudy k jesličkám?*

Prý je tam Bůb narozený,
člověk v slámě položený,
aby náš břich na se vzal!
Jdu tam správně právě tudy,
nebo tu mám bloudit dál?

- 2/ Trará, tudy se tam chodí,
trará právě zde až tam.
1/ Při svém životě mi řekni,
jakpak já to udělám?
2/ Trará, tady se jde k Nebi,
Trará, musíš utikat!
1/ Když poběžím bez úlevy,
pověz, neupadnu snad?
2/ Trará, tady se jde k Nebi,
trará, běž se podivat!
1/ Kterou cestou, povídej mi,
jak tam nejdřív dojdu, jak?
2/ Trará, tady se jde k Nebi,
trará, s pokorou až tam!
1/ Když tak půjdu pokorený,
Dětátko tam ublidám?
2/ Trará, tady se jde k Nebi,
trará, tam Ho ublidáš!

Z koled zpívaných v posvátném katedrálním chrámu v Pueblo
o slavnostních jitřních hodinkách na Narození Našeho Pána Ježíše
Krista r. 1689

REFRÉN

KOLEDA V

- 1/ Nebot Bůb se trpět zrodil
ponechte ho bdít!
2/ Že bdí pro mě, neusíná,
dopřejte mu spát!
1/ Ponechte ho bdít,
jistě pro tobě, kdo rád má,
nezpět je pobroma.
2/ Dopřejte mu spát,
spící ze snu svého
naučí se umírat.
1/ Ticho, nebot dřímá!
2/ Pozor, procitává!
1/ Za nic nebud' te ho!
2/ Ano, vzbudte, ano!
1/ Ponechte ho bdít!
2/ Dopřejte mu spát!

POPĚVKY

- 1/ Nebot z Nebe na Zem znaven
jde Bůb kvůli nám,
je-li život dřinou, spánek
at je hospoda.
Dopřejte mu spát!

2/ At nám nespí, z pláče zrozen,
něžně docíli
dvou svých Slunci teplem
slzy osušit.
Ponechte ho bdit,
jeho trýzeň slávou je mi,
zisk můj jeho trápení.
1/ Dopřejte mu spát!
Vždyť Bůb trpí pro mé viny,
ať si pro ně poboví!
2/ Ponechte ho bdit!
1/ Dopřejte mu spát,
přes oči když se mu spustil
něžný závoj v snách,
aby nezhléd hřich můj, nechce
oči otvírat,
dopřejte mu spát!
2/ Jsou-li slávou všech ta muka,
spát nebude chtít,
zdřímnut, nechce odpočívat,
příšlý muka žít!
Ponechte ho bdit,
jistě pro tobě, kdo rád má,
netrpět je pobroma!
1/ Dopřejte mu spát,
spící ze snu svého
nauči se umírat!
2/ Ponechte ho bdit!
1/ Dopřejte mu spát!
1/ Je-li člověku spát daní
za to, že smí žít,
a Bůb Král, jenž v spočinutí

blažené ji obraci,
dopřejte mu spát!
2/ At neusne v noci, kdy nás
přijde vykoupit:
v očích Krále, kdo je vězněm,
ten byl svobodný.
Ponechte ho bdit,
jeho sláva mukou je mi,
zisk můj jeho trápení!
1/ Dopřejte mu spát,
neb Bůb trpí pro mé viny,
ať si pro ně poboví!
2/ Ponechte ho bdit!
1/ Dopřejte mu spát!
Spáč-li vzdá se smrti temné,
pak Bůb lest svou má,
spáčem pro mne, miluje mne,
pro mne umírá,
dopřejte mu spát!
2/ Spi-li, ať nezavře oči,
je lvem Judovým,
otevřené je mít musí,
jako Král se narodil.
Ponechte ho bdit,
jistě pro tobě, kdo rád má,
netrpět je pobroma!
1/ Dopřejte mu spát,
spící ze snu svého
nauči se umírat.
1/ Ponechte ho bdit!
2/ Dopřejte mu spát!

HŘÍČKA

Jak Růže mezi trny skrytá,
jak Luna mezi mraky zrovna
a již se žádná nevyrovnaná,
tak Boží manželka nám svítá,
do ni je ryži krásá vlita,
bedvábí nachem odivá jí,
to Ona Boží Město hájí,
starozákonné Archa dávná,
Trojice Boží sbrána slavná,
má duby míru pestrý šat
a ještě víc, víc tisickrát!

Jak lilie se zvedající
tam na svém křišťálovém břehu,
čiš zlatá chovající něbu,
stem drabokamů blýskající,
tak jako balšám dýmající
je Ona obeň, který září,
a jako Apollon v své záři,
přesladkou Vůni pro nás jest tu,
protože nepodlehla trestu,
jenž na ostatní tvory pad,
a ještě víc, víc tisickrát!

Je kvitek slézový, jenž voní,
třebaže z písku pouště vzchází,

sad dobře obezděný bráží
s ovocem, které chutná po Ni;
jak palma, k vítězi se kloní,
jak seřazená eskadrona,
roubená studnice je Ona,
studánka s živou vodou novou,
je snítkou míru olivovou,
je světu pokoj, mír a řád
a ještě víc, víc tisickrát!

Je triňem Boha Hospodina
a také schránou dobra všebo,
Jeruzaléma nebeského,
k radosti křesťanů se vzpíná,
pravá koruna Esterína,
jež lidský rod z běd vyprostila,
Žena, jež Draka pokořila,
na Patmu zahlednutá Janem,
je Šalomouna pravým cbrámem,
slib, který Achas přijal rád,
a ještě víc, víc tisickrát!

Z koled zpívaných v posvátném metropolitním chrámu města Mexika na počest Nejsvětější Matky Boží Marie, na svátek jejího vitézného Nanebevzetí; byly vytiskeny v roce 1685

TŘETÍ NOKTURNO

KOLEDA VII

HLAVA

*Že Maria na Nebe vzata,
je přece k potěšení všem,
a jeden živel po druhém
to mocně oslavovat chvátá.*

*Tak sladký soulad pojí je,
se Zemi Voda objímá se,
Vzduch Moře tiskne zase
a Obeň Vzduch tu opásává,*

ach, jaká sláva!

*že k Nebi stoupá Marie!
Jaké to potěšení je,
ach, jaká sláva,
jaké to potěšení je!*

POPĚVKY

1/ *V sladkém, něžném nepokoji
k jejím Nohám Královničky
vrbá Voda svoje hříčky,
Obeň rakety ji strojí,
duni Země, k ní se pojí
vítr, jenž se v trubky mění.*

Sbor: *Jaké potěšení!*

2/ *Když ta Královna se vznáší,
nach nad sebou uchystaný,
rozkvétají Slzy Panny,
poupě Růže právě raší;
vně Lilií se práší
ve vzduchu jak ambra pravá.*

Sbor: *Jaká sláva!*

1/ *Ze zobáčků zlatých ptáci
zdravi lépe Hvězdu Denni,
vydávat své šveholení
nedává jim žádnou práci;
lidský blas se u nich ztrácí,
náš blas proti nim nic není.*

Sbor: *Jaké potěšení!*

2/ *Jaké budou svátky asi,
kdy ne Ptačí – Rajské kury,
místo Růží – Hvězdy sbírky
budou zpívat písni spásy,
kdo jen uslyší ty blasy,
v nichž se všechno dokonává?*

Sbor: *Jaká sláva!*

1/ *Ať pak naše Přirozenost
na nebeskou Vyvýšenost
zvedne stůl, nad který není!*

Sbor: *Jaké potěšení!*

2/ *Pro milost a kvůli spáse
čisté Stvoření ať v kráse
tuto Vládu vychutnává!*

Sbor: *Jaká sláva!*

1/ *Věky věků bez skončení!*

Sbor: *Jaké potěšení!*

2/ *Právem Marii se dává.*

Sbor: *Jaká sláva!
Jaká sláva! Jaké potěšení!*